

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De vita B. Mariae Aegyptiae: cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
CHRISTI
787.

τῶ οἴκου μου δάη σοι δέασατα· τότε δὴ
τότε ἀνέδειξά σου τὸ πᾶν, καὶ ἄμα χέρον
τε καὶ ἀγωνιῶν, τοῦτο καὶ μόνον ἠερότων·
ἰάσθης; ἢ πῶς ἰάσθης; ἔφλω. καὶ διαλα-
βόσαι ἐπὶ χολῆς διηγήσατο τὸ ἀφίξιν
πλὴν εἰς τὴν χώραν, πλὴν εἰς τὸ οἶκον
ἑαυτῆς ἀποκομδὼ τῆς εἰκόνας· ἔπει-
τα πρὸς ὑψος ἤρται, ἔπειτα ἀπέθεται
τῶ δωματίου τοῖς τοίχοις ἱεροπρεπῶς
ἄμα ἔκκερπέσατο ὅπως ἢ καὶ χρόνον
ὑπόσυχον τῆ εἰκόνι προσλακτῆσάν τε
κατοργησάμενον, καὶ μικροῦ ἀπαρά-
ξαν τὸ πλάσμα, τὸ πνεῦμα τέλος οὐκ ἔ-
σοιτο. ἔπειτα ἤμιν ἰατροῖον, ἔφη, τὸ
πάρον ὄντως τὸ πάλαι. Ἐὖν γὰρ τὰ πα-
ραπλήσια παρόντας ὁ τύπος, ὁ τύπος δὲ
μαλλον τῆς παρόνου μῆτρὸς ἐξῆται.
τοῦτο μὲν οὐδὲν τὸ πᾶν τῆς ὑποδείσεως.

Λέων ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Φω-
κίας εἶπε· γέγραπται, ὅτι ἐπὶ δύο ἢ
τρῶν μὲν ἔργων ἐπιτίθειται πᾶν ῥήμα.
καὶ σήμερον ἐπὶ τῆσιν ἡμῖν πλείοσι ἱε-
ραὶ βίβλοι, ἀπνεῖς ἔσονται ἡμῶν ἢ ῥ-
δουσαν, καὶ ἐπληροφόρησαν ὡς τῆς
ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων.

Καὶ διέγνω Γέζος ὁ ἀναγνώστης.

Ἐκ τῆς βίβλου τῆς ὀσίας Μαετίας τῆς
Αἰγυπτίας· οὗ ἡ δόξα.

Μυστήριον βασιλέως κρύπτεον, κα-
λὸν· πὰ δὲ ἔργα τῆς θεοῦ ἀνακηρύξαι,
ἐνδοξον. ἔπειτα ἔπειτα. Ἐὖν μὲν ἄλλοις
ὁ ναὸς εἶχε, μηδενὸς ἐμποδίζοντος· ἐμὲ
δὲ μόνω πλὴν τάλαναν ἐκ ἐδέχετο,
ὡσπερ πνεῦμα ἑραπρωπιῆς πληθύος τε-
ταγμένης εἰς τοῦτο, τῆς ἐμοὶ πρεσβυ-
τείας ἀποκλείου πλὴν εἰσοδῶν. οὕτω
μέ τις ἀδρόα διεκάλυψε δυνάμεις. καὶ
πάλιν ἐς τὴν εἰς τὰ παρῶντα. τοῦ-
το τῆς τε καὶ τετρακτῆς παροδοῦ τε

domus meæ det tibi domine.
Tunc plane, tunc cuncta vide-
bam, pariterque gaudens & a-
gonizans, hoc solum interroga-
bam: sana facta es? vel quomo-
do sana facta es? & assumens
* secreto, enarravit aduentum
ad regionem, & deportationem
imaginis ad domum suam: &
quia in excelsum eleuata, & su-
perposita est in parietibus do-
micillii scire pariter & decentif-
sime. Ut autem & per tempus
frequens imagini oblatus at-
que * delusum figmentum dif-
cerpens spiritus, in fine * info-
luit: & facta est nobis medici-
na, dixit, quod * patiebatur o-
lim in veritate. Eos enim qui
similia patiuntur, locus, imo fi-
gura Virginis matris curat. Hic
est enim finis causæ.

Leo sanctissimus episcopus
Phociae dixit: Scriptum est, quia
in duobus vel tribus testibus sta-
bit omne verbum. & hodie ex-
hibiti sunt nobis plurimi sacri
libri, qui mentes nostras ri-
gauerunt, & satisfecerunt de
restitutione sanctarum imagi-
num.

Et legit Petrus lector.

De vita B. Mariæ Aegyptiæ:
cuius initium est.

Secretum regis celare bonum
est, opera vero Dei prædicare
gloriosum est. Et post alia. A-
lios quidem templum habebat,
nemine impediente: me vero
miseram non recipiebat, veluti
quadam militari multitudo ad
hoc ordinata vel iussa, vt mihi
excluderet aditum. taliter me
quædam * audax prohibebat
virtus. Et iterum steti in atriis.
hoc ter & quater patiens siue fa-

* Gr. in
otio,

* Gr. infu-
rans, ac fero
figmentum,
* Gr. disfec-
ferit.
* Gr. patie-
bamur

Math. 18.

* Gr. con-
ferta

ciens, deficiens, vltra iam pelli & repelli non valui: factum enim mihi est corpus præ vi defessum. Desinens ergo recessi, & steti in quodam angulo aulae templi: & vix tandem ad conscientiam perueni causæ prohibentis me videre viuificum lignum. Tetigit enim mihi oculos cordis sermo salutaris, ostendens mihi, quod cœnum esset operum meorum, quod introitum mihi claudebat. Cœpi igitur flere ac plangere, atque pectus percutiebam, gemitus ex profundo cordis attrahens. Cumque plorarem, video de loco in quo stabam, imaginem sanctissimæ Dei genitricis desuper stantem: & aio ad eam indeclinabiliter intuens: Virgo domina, quæ Deum Verbum secundum carnem genuisti; noui quidem, noui, quod non sit decibile, neque rationabile, me ita fordidam & ita luxuriosam, imaginem contemplari tuam, quæ semper es virgo casta, corpus & animam habens mundam & impollutam. Iustum enim est, vt luxuriosam me munditia tua odio habeat & detestetur. Verumtamen quoniam, vt audiui, ideo factus est Deus quem genuisti, homo, vt vocet peccatores ad pœnitentiam; auxiliare mihi, quæ sola sum, non habens quemquam in adiutorium. Iube etiam mihi indulgendi ecclesiæ ingressum, ne priues me visione ligni, in quo secundum carnem affixus Deus quem genuisti, sanguinem proprium pro me in redemptionem dedit. Iube mihi etiam o domina ianuam aperiri sacratissimæ crucis adorationis. Ecce te do Deo,

Matth. 9.

καὶ ποιήσασα, ἴδοκα μούσα λοιπὸν, καὶ
μηκέτι αἰδέσθην καὶ αὐτῶν δειδῶσαι ἰσχύου-
σα· ἐξερχόμενός γάρ μοι καὶ τὸ σῶμα ἐκ
τῆς βίβας κατέκοπον ἐν δόδου λοιπὸν ἀ-
νεχώρησα, καὶ ἔστω ἐν ἑνὶ γωνίᾳ τῆς
αὐλῆς τῆς ναοῦ. καὶ μόλις ποτὲ ἐν σωμα-
δοσῆ τῆς αἰτίας τῆς καλυψούσης με ἰδεῖν
τὸ ζωοποιὸν ξύλον γεγνημαί. ἦλπιτο
γάρ μου τῆς ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας
λόγος σωτήριος, ἵσποδξικνί μοι, ὅτι ὁ
βόρβορος ἐστὶ τῶν ἔργων μου ὅτι εἶπδον
κλείων μοι, ἠρξάμην τίνω κλάειν καὶ
δοποδύρεσθαι, καὶ τὸ σῆδος ἔτυπτον, στενα-
γμοὺς ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἀνάγου-
σα. κλαίουσα δὲ ὄρεθ' ἑπὶ πόπου, ἐν ᾧ
ἰσάμην, ἐπάνω εἰκόνα τῆς παναγίας
θεοτόκου ἐσῶσαν. καὶ φημι πρὸς αὐ-
τὴν αἰκλιῶς ἀπειύσασα· σφῆθνε δέ-
σποινα ἡ (Θ) θεὸν λόγον καὶ σαρκὰ ἡγ-
νήσασα, οἶδα μὴ οἶδα, ὡς ἐκ ἐστὶν δι-
πρεπὲς, οὐδὲ ἀλόγον, τί ὄντως ῥυπα-
ρὸν ἐμέ, τί ὄντως πανάσωτον, εἰκόνα
καθεστῆν σου τῆς ἀεισφδένου, τῆς ἀγνῆς,
τῆς σώμα καὶ ψυχῆ ἐχούσης καθαρεύ-
καὶ ἀμύλωντον. δίκαιον γάρ ἐστι τί ὄντως
ἄσωτον ἐμέ ἵσπο τῆς σῆς καθαρότητος
μοσιῶσαι τε καὶ βδελύσασθαι. πλὴν ἐ-
πέιπρ, ὡς ἴκουσα, διὰ τῆς το γέρονος ὁ
θεὸς ὃν ἐγγήνησας, ἀνδραπο, ὅπως κα-
λέσει σὺν ἀνδραπολοῖς εἰς μετανόειαν·
βοήθησον μοι τῆ μόνῃ, καὶ μὴ ἐχούση ἄ-
νά εἰς βοήθειαν. ὁπίταξον καί μοι συ-
χωρηθῆναι τῆς ἐκκλησίας τί ἴσποδον
μὴ σερήσης με τὸ ξύλον ἰδεῖν, ἐν ᾧ καὶ
σαρκὰ παροσπαγεῖς ὁ θεός, ὃν ἐγγή-
νησας, τὸ ἄμα τὸ ἴδιον ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς
αἰπύλον δέδωκεν. ὁπίταξον καί μοι
ὡ δέσποινα, τί ἴσποδον ἀνοιχθῆναι
τῆς θείας τῆς σαιροῦ παροσκηψίσεως.
καὶ σὲ δίδωμι τῶ ἐκ σοῦ τεχθέντῃ θεῷ

ANNO
CREATI
700

ANNO
CHRISTI
787.

ἐγγητιῶν ἀξιοχρεῶν, ὡς ἐκέπῃ τῶν
σαρκῶν τῶν ἐνυβελῶν δι' αἰχραῖς
οἰασθήποτε μίξεως· διὰ τὴν ἰσχυρὰν
τῆς σαυροῦ τῆς ὑοδ' οὐ δεῖσταιμαι,
κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσιν ἄδυν
δοποτάθημαι, καὶ αὐτῆκα δ' ἐξέρχομαι,
ὅπου δὴ αὐτῆ ὡς ἐγγητιῶν σαυροῦ
ὑποδοχῆ καὶ ὁδηγήσης με. ταῦτα εἰποδοσα,
καὶ ὡσπερ πῖνα πληροφοροειαν λαβοδο-
σα τὸ τῆς πίσεως ἐμπυρον, τῆ βίαστα
χρῆσῃ τῆς θεοτόκου διαβήσασα, κινῶ
ἐμαυτῶν δ' ἐκείνου τῆς τόπου, ἐν ᾧ
ἐσῶσα ἐπιούμιω τῶν δέσιν· καὶ ἐρ-
χομαι πάλιν, ἐ τοῖς εἰσοδοσιν ἐαυτῶν
ἐγκατέμιξα. καὶ ἐκέπῃ τῶν οὐδεῖς ὠδοῶν
με καὶ ἀνταδοῦμιω, οὐδεῖς ὁ κω-
λύων τῆς πλησῶν χυρῆσαι με τῆς δύ-
ρας, δι' ἧς τῶν οἶκον εἰσῆσασα. ἐλαβῆ με
οὐτὴ φεῖκη καὶ ἐκασασις, καὶ ὅλη διό-
λου ἐκλονέμιω καὶ ἐτρεμον. εἶτα φθα-
σῆσῃ μου εἰς τῶν δύραμ τῶν ἕως τότε
ἠοφαλισμένῳ μου, ὡς εἰ πᾶσα ἡ δύ-
ναμις ἡ περὶ τῶν με καλύουσα, νῦν ἐ-
μοὶ περὶ ὁδοποιεῖ τῶν εἰσοδοσιν, οὕτως εἰ-
σῆλδον δόπονως. οὕτως ἐν τῶν ἁγίου τῶν
ἁγίων γεγῆμαι. τῶν περὶ τῶν ὁδοποιεῖ δέας
τῆς σαυροῦ κατῆξίωμαι, καὶ εἶδον τῆς θεοδ-
τῆ μυσῆλαι, ἐ τοῖς ὅστιν ἐπομιος τῆς δέ-
χεσαι τῶν μετανοίαν. ῥίψασα ποίνω
ἐμαυτῶν ὅπῃ τῆς γῆς, καὶ τὸ ἁγιον ἐκεί-
νο περὶ κωησῆσασα ἕδαφος, ἐτρεχον
δ' ἐξοδοσα, πρὸς τῆ ἐγγησιμῶν χυρῆ-
σαι αποδοξουσα. γίνομαι ποίνω ἐν
ἐκείνῳ τῶν τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἐγγῆς
ὑπερῆρα φη χυρῆρα φον. ἐ γόνυ κλί-
νασα ἐμπερὶ τῆς παναγίας παρ-
δῆνου θεοτόκου, τούτοις ἐκεχεμίω τοῖς
ρήμασι· σὺ μὲν ὦ φιλάγαθε δέσπο-
να, τὸ σὸν ἐν ἐμοὶ ἐπεδείξω φιλαδέφω-
bis: Tu quidem bonitatis amatrix domina, tuam in me ostendisti mi-

qui ex te genitus est, vadimonium, quod ulterius carni huic iniuriam non inferam per turpem quamcumque commixtionem: sed cum lignum crucis filii tui videro, mundo & his quæ in mundo sunt, confestim abrenuntiæ, & statim ibo quocumq; ipsa, utpote salutaris * vades, in-
* vas,
finuaueris & duxeris me. His dictis, ac si quadam certitudine percepta, fidei feruore, miserationis genitricis Dei confisa, & mouens meipsam de illo loco, in quo stans deprecationem faciebam; & venio rursus, & ingredientibus memet commiscui. & non erat iam vllus qui me impelleret & * repelleret, nullusque prohiberet ianuae appropinquare, per quam in templum ingrediebantur. Compre-
* Gr. repel-
* lectur,
hendit ergo me horror & ecstasis, & tota ex toto torquebar atque tremebam. Deinde cum peruenissem ad ianuam, quæ usque tunc mihi fuerat obserata, ac si omnino virtus, quæ prius me impederat, nunc mihi præparasset ingressum, ita sine labore ingressa sum. ita intra sancta sanctorum ingredi digna effecta sum. Nam & viuificam crucis visionem promerui, & Dei vidi mysteria, quin & quam sit paratus ad suscipiendam penitentiam. Proiiciens itaque meipsam super terram, & sancto illo adorato pavimento, currebam * postulatura, penes
* egressa,
eam quæ mihi fidem dixerat, accelerans. Fio itaque in illo loco, in quo vadimonii chirographum scriptum est: & genu flexo coram sanctissima virgine Dei genitrice, his vsa sum ver-

fericordiam : tu indigna non es abominata deprecationem. vidi gloriam, quam iuste non videmus nos luxuriosi. Gloria Deo, qui per te peccatorum suscipit poenitentiam. Quid enim habeo peccatrix amplius confiderare, vel fari? Tempus est domina, vt compleantur iam foedera vadimonii, cui fidem dixisti. Nunc deduc quo iusseris. Nunc esto mihi magis salutis magistra, manu ducens in viam quæ ad poenitentiam dirigit. Et cum hæc adhuc dicerem, audiui quemdam a longe clamantem : Si Iordanem transferis, bonam inuenies requiem. Ego vero hanc vocem audiens, & hanc propter me factam fuisse credens, lacrymata clamaui, & Dei genitrici vociferata sum : Dei genitrix domina, ne derelinquas me. Et his dictis, exiui de atrio templi, & constanter ambulabam.

Ioannes reuerendissimus monachus, presbyter & vicarius orientialium pontificum sedium, dixit : Talem imaginem nos vidimus in sancta Christi Dei nostri ciuitate, & crebrius eam salutauimus.

Stephanus Deo amabilis diaconus, notarius & referendarius venerabilis patriarchici secreti, legit.

Ex passione sancti martyris Procopii : cuius initium est.

Per illa tempora regnavit Diocletianus tyrannus. Et post alia. Adolescens autem gaudio magno percepto in fide roboratus est, similiter omnes qui cum eo erant. & eadem noctis hora reuerfus est cum militibus,

πον · σύ τῆς ἀναξίας ἐν ἐβδελύξῳ πῶ δέησιν. εἶδον δόξα, ἡ δὲ δικαίως οὐχ ὀρθοῦμαι ἄσωτοι. δόξα τῷ θεῷ, τῷ διὰ σοῦ δεχθῆναι τῆς ἀμάρτωλων πῶ μετανοίαν. ἢ γὰρ ἐγὼ πλεῖον ἢ ἀμάρτωλός ἐνοῶσαι, ἢ φθέρξασθαι; καιρὸς ὅστι δέασονα πληροθυμῶσι πὸν τῆς ἐγγύης, ἧς ἐνεγγύησω, τὰ σύμφωνα. νῦν ὅπου καλῶνεις, ὀδηγήσον· νῦν ἡμοῦ μοι μάλλον σωτηρίας διδάσκαλον, χρεωζωγῶσα· πῶς πῶ ὁδὸν πῶ εἰς μετανοίαν ἀγούσαν. καὶ ταῦτα ἐπὶ λέγουσα, ἠκούσα τὴν πύργωθεν κράζοντα· ἐάν τῷ Ἰορδάνῳ διέλθῃς, καλῶν βίησός ἀνάπαυσιν. ἐγὼ δὲ τῆς φωνῆς ταύτης ἀκούσασα, καὶ ταῦτα δι' ἐμὲ ἡρώδου πεσεύσασα, σακρῶσασα ἐκράξα, καὶ τῆ θεοτόκῳ ἐβόησα· θεοτόκε δέασονα μὴ ἐγκαταλίπῃς με. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἔξεμι τῆς αὐλῆς τῆς ναοῦ, & σωτόνας ἐβάδιζον.

Ioannes ὁ βλαβέστατος πρεσβυτερος & ποπτηρητῆς τῆς ἀνατολικῶν δεχερέων εἶπε : πῶ πιαντίτῃ εἰκόνα ἡμεῖς ἐθεασάμεθα ἐν τῇ ἀγίᾳ χειρὸς τῆ θεοῦ ἡμῶν πόλει, & πλειστάκις αὐτῶν ἠσαυσάμεθα.

Στέφανος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος, νοτάριος καὶ ρεφερενδάριος τῆς βασιλεῖς σερκέτου, ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς μάρτυρίου τῆς ἀγίου μάρτυρος Προκοπίου, οὗ ἡ δεξιή.

Κατὰ τῶν καιρῶν ἐκείνοις ἐβασίλευσε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. & μὴ ἔπειτα· ὁ δὲ νεανίας χερὰν μεγάλων λαβῶν & πῶν ἐθαρσοποιήθη· ὁμοίως καὶ πάντες αὐτῶν. & ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ὑπὸ ἐστρεψέ μὲν τῆς σαπῶν, καὶ